

Milja Aarnio, alun perin Lehikoinen (s. 3. tammikuuta 1923, Polvijärvi) on turkulainen kuvanveistäjä ja keramiikkataiteilija, jonka tunnetuin teos on pronssiveistos Merenneito (1965) Tampellan teollisuusalueella Tampereella .

Aarnio opiskeli Helsingissä Taideteollisessa keskuskoulussa vuosina 1946–1949 ja 1961–1963 Turun Taideyhdistyksen piirustuskoulussa. Aarnion teoksia esiteltiin ensi kertaa julkisesti Turussa vuonna 1958. Hänen varhaisimmat julkisesti esitellyt teokset olivat vesivärimaalauksia. Aarnio tunnetaan saviveistoksistaan, joihin kohdistunut mielenkiinto on hänen oman arvauksensa mukaan syttynyt jo lapsena. (Wiki)

Turun Sanomat 28.3.1998 JYRKI VUORI Kuva: Jonny Holmén

Milja Aarnio puhaltaa saveen taiteen hengen

Milja Aarnion suuressa näyttelyssä on nelisenkymmentä puna- ja valkosaviveistosta ja lisäksi parikymmentä taulua ml; maalausta. Taiteilijan edessä Ehtoollinen, takana Aarteenkantajat.

Kun polvijärveläinen talontytär Milja Lehikoinen, sittemmin Aarnio, oli tehnyt valintansa ja lähtenyt 1940-luvun lopulla taideoppiin Helsinkiin, hänen ensimmäiset näyttelyyn hyväksytyt työnsä eivät suinkaan olleet saviveistoksia vaan vesivärimaalauksia.

Ei kuitenkaan kestänyt kauan, kun terrakotta veti puoleensa. Sen jälkeen Milja Aarnio onkin tunnettu saviveistosten mestarina. Ajat ovat menneet, ismit vaihdelleet, mutta taiteilijan tuttu kädenjälki ei ole linjastaan lipsunut.

Brahen galleriassa Turussa avataan tänään laaja näyttely, joka antaa edustavan kuvan viime tammikuussa 75 vuotta täyttäneen Milja Aarnion taiteesta. Veistokset ovat tietysti pääosassa, mutta lisäksi esillä on akvarelleja ja muutama pastelliteos.

Nyrkit savessa

Miksi juuri savea?

Milja Aarnio arvelee, että kiinnostus on syttynyt jo lapsena. Savestahan silloin muovailtiin pieniä pystejä.

-En ollut kovin taitava piirtäjä - en niin hyvä kuin veljeni - mutta savityöt sujuivat paremmin.

-Myöhemmin sitten kokeilin kipsiäkin, mutta ei se tuntunut hyvältä. Ei kipsi ole sillä tavalla alkuperäinen, aito materiaali kuin polttosavi.

Milja Aarnio tiivistää olennaisen sanomalla, että savi sopii hänen psyykelleen.

-Haluan tehdä taidetta käsilläni, kirjaimellisesti nyrkit savessa. 60-luvun alussa jatkoin opintojani Turun piirustuskoulussa, kun ajattelin, että pitäisi oppia paremmin piirtämään. Opinkin, mutta ei se savea syrjäyttänyt.

Ihmisiä ja luontoa

Alusta lähtien Aarnion saviveistokset ovat kuvanneet ihmisiä, puita ja lintuja. Välillä joku aiheista on noussut yli muiden, mutta tämä kolmisointu on pysynyt vuosikymmenestä toiseen.

-Luulen, että linnutkin tulivat töihini lapsuuden muistoista. Olen aina pitänyt linnuista - ja taiteilijalle ne ovat hauskoja kuvattavia, liittyvät sopivasti luontoon ja ihmiseen ja elävöittävät teosten ryhmiä.

Muinaiset etruskit nousivat yhdessä vaiheessa Milja Aarnion teoksiin. Matkoiltako tämä aihepiiri mukaan tarttui?

-Ei vaan taidehistoriasta. Ihailin kirjojen kuvaamaa etruskien taidetta ja sitten uskalsin vihdoinkin itsekin yrittää. Kun myöhemmin matkustelin mieheni kanssa etruskiseuduilla Välimeren rannalla, ihastus vahvistui: nämähän olivat minun sukulaissielujani!

Vaativa tekniikka

Saven polttaminen ei ole niitä helpoimpia taiteen tekotapoja. Alkuvaiheessa moni työ päätyikin pirstaleiksi.

-Mutta kun kerran oikean tekniikan opin, ei hukkayrityksiä enää tullut. Tajusin, että saven on annettava kuivua kunnolla ennen polttamista, ja sitten polttouunin lämpöä on aluksi lisättävä hyvin varovasti noin 550 asteeseen. Sen jälkeen voi hönkää lisätä reippaammin. Nykyaikaisten uunien automatiikka huolehtii ajoituksesta helposti.

Ennen polttamista taiteilija lisää teoksiin värit. Siten ne säilyvät kulumattomina valmiissa veistoksessa.

Pienikin on kaunista

Milja Aarniolla on omat polttouunit sekä kotona Turussa että kesäasunnolla Yläneellä. Tampereella asuessaan hän omisti paljon isomman uunin, mutta sittemmin teosten koko ei enää ole merkinnyt kovin paljon.

-Vaikka iso koko on tietysti näyttävä, pieni teos voi olla yhtä taiteellinen. Kun tämä näyttely on ohi, luulen että alankin tehdä hyvin pieniä veistoksia. Sormet syyhyävät taas saven kimppuun.

Brahen gallerian näyttely avataan tänään - sattumalta päivälleen 20 vuotta Milja Aarnion edellisen samassa galleriassa pitämän näyttelyn avauksen jälkeen - ja jatkuu huhtikuun 14. päivään.